

være Meningen, at Komedien skal spilles. Nu maa der vel træffes en Afgørelse. Det konservative Parti maa vel nu have lært, hvor meget det kunde bygge paa de gentagne Gange fremsatte Løfter. Derfor venter jeg at faa at vide af det konservative Parti, hvad Afslutningen skal være. Det har ikke sluttet af i Betænkningen med nogen Antydning i saa Henseende; det er derfor rimeligt, synes jeg, at det konservative Parti oplyser os om, hvad der nu sker, naar dette er gaaet af, naar Ordfyrværkeriet er til Ende og Betænkningen er henlagt og Forhandlingen om den afsluttet, om saa Samarbejdet, dette intime borgerlige Samarbejde, der har udfoldet sig saa smukt og harmonisk i denne Vinter og dette Foraar, fortsat skal bestaa, om Venstre virkelig har en saadan Magt over de Konservative, at det kan svinge Pisken og faa de Konservative til lydigt at bøje sig under det Aag, som Venstre jo er for de Konservative. Og jeg venter selvfølgelig ogsaa, at det høje Ministerium vil give os klar Besked om, hvorledes Ministeriets og Venstres Forhold er til et Parti, der i en Betænkning fremsætter saa haarde Anklager mod Regeringen, som sket er, og som her presser et Forslag frem imod Regeringens afgjort udtalte Villie, et Forslag, om hvilket det er erklæret ikke en, men flere Gange af den paagældende Ressortminister, at det kan han ikke modtage. Hvorledes vil Regeringen stille sig overfor et Parti, der handler paa denne Maade? Kan Regeringen virkelig fortsat føle, at den her har et Støtteparti, som den kan regne med? Saa maa denne Regering være yderst nøjsom. Det er vel nok rigtigt, maa jeg antage, hvad „Berlingske Tidende“ skrev i Aftes, at det borgerlige Samarbejde under Venstres Ledelse har faaet et Grundskud ved denne Sag, og at ingen borgerlig Landsmand med Forstand i Hovedet kan andet end harmes over, at Decembervalgets Kapital saaledes er blevet spist op paa et halvt Aar. Ja, dette er utvivlsomt Sandhedens: Valgets Kapital er blevet opspist. I Dag slaas de om de sidste Rester. Det er vel ikke Hensigten, siger jeg baade til Venstre og den højtærede Regering og til det konservative Parti, at man efter denne Betænkning og den Afgørelse, som nu skal træffes, vil tale videre om, at det borgerlige Samarbejde bestaar og skal bestaa til sene Tider, naar dette Samarbejde ikke omfatter den største og for Landet mest brændende Sag. Naar det borgerlige Samarbejde har vist sin Mangel paa Evne til at hidføre en Løsning af det eneste,

som ligger Tusinder og atter Tusinder af Mennesker paa Sinde i dette Øjeblik, naar det borgerlige Samarbejde roligt har maattet se paa, at 54 000 arbejdsløse staar paa Gaden ved Midsommertide, naar vi har en Regering, der, som de Konservative siger, har beredt Støttepartiet, selve Støttepartiet, en dyb Skuffelse ved en afvisende Holdning overfor Erhvervslivet og Arbejderne — ja, saa kan der vel ikke længere tales om dette borgerlige Samarbejdes Velsignelser.

Jeg gaar ud fra, at dette i Dag maa finde sin Opklaring, og jeg henstiller til de Herrer baade af Regeringspartiet og af det konservative Parti: Lad os nu se at faa Ende paa det, der skal endes! Lad os faa Rede paa, hvordan de staar til hinanden, og hvordan de staar til denne den største Sag i Landet! Lad os faa alvorlig og ærlig Besked og derefter foretage vor Handling her fra Folketingets Side! (Bifald fra Tilhørerpladserne).

Formanden: Saafremt Tilhørerne ønsker at overvære Forhandlingerne, maa de forholde sig rolige.

Himmelstrup: Jeg tror, det er nødvendigt, at jeg først gør en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Stauning, der nu forlod Talerstolen, vedrørende Behandlingen indenfor det Udvalg, der fra Folketingets Side har været nedsat angaaende det Lovforslag om Støtte for dansk Erhverv, som er fremsat paa ny her i Folketinget i Februar Maaned i Aar. Thi Forholdet er jo dette, at det ærede Medlem Hr. Stauning allerede under Omtalen af den Behandling, som dette Forslag er blevet undergivet, hævdede sig op i polemiske Højder, som man ellers kun er vant til mod Slutningen af en Tale.

Det ærede Medlem vilde karakterisere den Behandling, som dette Lovforslag havde været Genstand for i Udvalget, som ikke anstændig og som ikke parlamentarisk passende. Maa jeg herom have Lov til at sige, at dette Lovforslag ganske rigtigt, som det ærede Medlem sagde, blev forelagt i Februar Maaned, at det var til første Behandling i Midten eller i sidste Halvdel af Marts Maaned, og at det derefter blev henvist til Behandling i et Udvalg, som først i Juni efter et konstituerende Møde afholdt sit første Forhandlingsmøde. Grunden hertil var ganske simpelt den, at man fra Ledelsens Side indenfor dette Udvalg maatte mene, at dette Lovforslag retteligt burde behandles